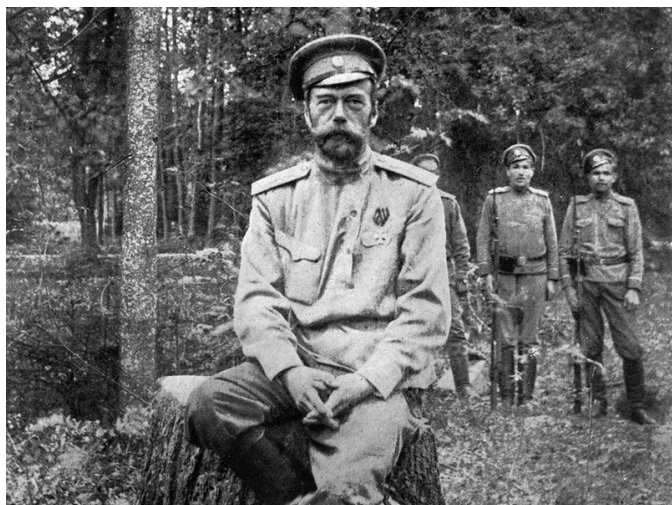

Cuvânt înaintea slujbei de parastas pentru țarul mucenic

Scris de Sf. Ioan Maximovici
Luni, 16 Iulie 2018 08:31

Cu patruzeci de ani în urmă, într-o singură zi s-a prăbușit măreția și slava împărăției rusești, reazemul păcii din întreaga lume. Semnătura împăratului suveran Nikolai Aleksandrovici pe actul de renunțare la tron este granița istorică care desparte trecutul măreț și glorios al Rusiei de starea ei întunecată și chinuitoare de azi.

Tot greul răului actualei puteri și organizări a vieții este îndreptat împotriva oamenilor cinstiți, bine intenționați și evlavioși și întregul popor este subjugat și se află într-o permanentă stare de teamă. Oamenii se tem de propriul lor gând, nedivulgat nimănui, se tem ca gândul să nu li se citească pe față.

Ce s-a întâmplat în ziua aceea, cu patruzeci de ani în urmă? Poporul s-a despărțit de Unzul lui Dumnezeu, s-a despărțit de stăpânirea supusă lui Dumnezeu, s-a despărțit de jurământul de credință față de suveran, Unzul lui Dumnezeu, făcut în fața lui Dumnezeu, și l-a condamnat pe acesta la moarte. Acela care, în numele lui Dumnezeu, și-a folosit toată puterea spre slujirea Rusiei a fost lipsit de putere, iar apoi și de libertate. Decenii întregi forțele întunecate ale răului au dus lupta împotriva Unsului lui Dumnezeu, împotriva puterii de stat credincioase lui Dumnezeu. Aceleași forțe l-au ucis și pe împăratul suveran Aleksandr Nikolaevici, țarul-eliberator. Acea crimă a trezit poporul, a scuturat întreaga țară, și acea revenire morală a dat posibilitatea împăratului suveran Aleksandr al III-lea Pacificatorul să conducă Rusia cu o mână puternică. Au trecut două decenii de viață pașnică și de dezvoltare în Rusia și s-a urzit un nou complot împotriva tronului imperial. Era complotul dușmanilor Rusiei. Chiar în Rusia se desfășura lupta împotriva propriei ei ființe și, după ce au distrus tronul, vrăjmașii Rusiei i-au nimicit până și numele.

Acum toată lumea poate vedea cât sunt de legate între ele puterea imperială credincioasă lui

Cuvânt înaintea slujbei de parastas pentru țarul mucenic

Scris de Sf. Ioan Maximovici
Luni, 16 Iulie 2018 08:31

Dumnezeu și Rusia. A dispărut țarul, a dispărut și Rusia. Lupta împotriva țarului și a Rusiei era dusă de ateismul ascuns, care apoi și-a arătat fața în mod deschis. Aceasta este esența luptei împotriva țarului și a Rusiei, împotriva temeliei vieții ei și a progresului istoric. Acestea sunt sensul și țelul acelei lupte, care poate că nu au fost conștientizate de toți complicii ei. Împotriva țarului și a Rusiei a fost ațâțat tot ce este murdar, nemernic și păcătos în sufletul omenesc. Toate acestea se ridicau din toate puterile la luptă împotriva coroanei imperiale încununată de Cruce, căci slujirea împărătească este purtare de Cruce. Întotdeauna oamenii sunt ridicați împotriva Crucii prin clevetire și minciună, făcând lucrarea diavolului, căci, după cuvântul Domnului Iisus Hristos: El este minciună și tatăl minciunii și când grăiește minciuna, grăiește dintru ale sale (In. 8, 44).

Toate au fost asmuțite împotriva celui mai blând, mai curat și mai plin de iubire dintre țari, pentru ca în ceasul cumplit al luptei împotriva lui, el să rămână singur. În prealabil au fost răspândite zvonuri murdare despre țar și familia sa, pentru ca poporul să se răcească față de el. Aliații necredincioși au luat parte la complot. Atunci când suveranul a avut nevoie de susținere morală, colaboratorii săi cei mai apropiați nu i-au oferit-o și astfel și-au încălcat jurământul. Unii, luând parte la complot, alții, din slăbiciune, sfătuindu-l să abdice. Suveranul a rămas cu desăvârșire singur, iar în jurul său era doar „trădare, mârșăvie și lașitate”.

Din ziua abdicării toate au început să se surpe, una după alta. Altminteri nici nu putea fi. A fost dat jos cel care unea totul, stând în apărarea dreptății. A fost săvârșit păcatul și s-a deschis calea păcatului. Degeaba vor unii să despartă evenimentele din februarie de cele din octombrie: unul a fost consecința directă a celuilalt.

În acele zile din martie, Pskovul a fost Ghetsimani pentru suveran, iar Ekaterinburgul a devenit Golgota sa.

Suveranul Nikolai Aleksandrovici și-a dat sfârșitul ca un mucenic, cu credință nezdruincată și cu răbdare, înghițind paharul suferinței până la fund.

Păcatul împotriva lui și a Rusiei a fost săvârșit de toți cei care, într-un fel sau altul, au acționat împotriva lui, nu s-au împotrivit celor întâmplate sau chiar numai au simpatizat cu evenimentele petrecute cu patruzeci de ani în urmă. Acest păcat apasă asupra tuturor, câtă vreme nu va fi spălat prin sinceră pocăință.

Cuvânt înaintea slujbei de parastas pentru țarul mucenic

Scris de Sf. Ioan Maximovici
Luni, 16 Iulie 2018 08:31

Înălțând rugăciuni pentru împăcarea sufletului său, ne rugăm și pentru țarii Pavel Petrovici și Aleksandr Nikolaevici, uciși tot în zilele lui martie. Și ne rugăm ca să-i fie iertate poporului rus grelele păcate ale trădării și al regicidului. Vai celor care numesc răul bine și binele rău. Pentru noi, pentru poporul rus, calea renașterii este calea recunoașterii păcatului și a pocăinței. Pentru renașterea Rusiei sunt inutile toate alianțele politice și uniunile de programe: Rusia are nevoie de înnoirea morală a poporului rus.

Trebuie să ne rugăm pentru iertarea păcatelor noastre și pentru miluirea Patriei noastre, la fel cum Domnul Dumnezeu, după ce a eliberat Israelul din robia babiloneană, a refăcut și dărâmată cetate a Ierusalimului.

Versiunea română a textului a apărut în volumul „Predici și îndrumări duhovnicești”, la Ed. Sophia, București, 2006

Traducere din limba rusă de Elena Dulgheru.